

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENTRU INVESTIGAREA INFRAȚIUNILOR DIN JUSTIȚIE

Operator date cu caracter personal nr. 3883

Nr. 49/P/2018

ORDONANȚĂ

de clasare

Anul 2020, luna februarie, ziua 18

Sorin Eugen IASINOVSKI procuror în cadrul Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;

Examinând materialul de urmărire penală privind săvârșirea infracțiunii de: „abuz în serviciu”, prev. de art. 297 alin. 1 din Codul penal,

C O N S T A T :

În data de 31.10.2018, la *Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție*, a fost înregistrat cu numărul de mai sus, un dosar penal declinat de la *D.I.I.C.O.T.* și care viza plângerea numitului *Avrămuță Cezar-Cătălin*, din str. Aleea Fizicienilor, nr. 19, bl. 2B, sc. 2, ap. 107, Sector 3 București, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de „abuz în serviciu”, de către magistrații procurori militari.

Petentul *Avrămuță Cezar-Cătălin* a formulat plângere penală împotriva unor magistrați – procurori militari din cadrul *Parchetului Militar de pe lângă Tribunalul Militar București*, pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 297, art. 321 și art. 367 din Codul penal. În data de 10.08.2018, la *Parchetul Militar de pe lângă Curtea Militară de Apel București* a fost înregistrată, sub nr. 40/P/2018, plângerea penală formulată de către numitul *Avrămuță Cezar-Cătălin*, și care inițial

a fost transmisă *Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 4 București*, pe adresa de posta electronică. Ulterior, la dosarul penal cu numărul 40/P/2018 al *Parchetului Militar de pe lângă Curtea Militară de Apel București* au fost înregistrate alte 13 plângeri penale, identice cu cea inițială, ce au fost transmise de către numitul *Avrămuță Cezar-Cătălin*, prin intermediul adreselor de posta electronică oficiale, către *Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj*, *Parchetul de pe lângă Judecătoria Drăgășani*, *Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Suceava*, *Parchetul de pe lângă Tribunalul Neamț*, *Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești*, *Parchetul de pe lângă Tribunalul Botoșani*, *Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Timișoara*, *Parchetul de pe lângă Judecătoria Câmpulung*, *Parchetul de pe lângă Judecătoria Buftea*, *Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București*, *Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea*, *Parchetul de pe lângă Judecătoria Mangalia*, *Parchetul de pe lângă Tribunalul București*.

Din cuprinsul plângerii penale a rezultat că procurori militari din cadrul *Parchetului Militar de pe lângă Tribunalul Militar București*, și anume: magistrat cpt. *Voinigescu Adrian Mihai*, magistrat cpt. *Strîmbei Cătălin*, magistrat col. *Rusu Gheorghe*, magistrat col. *Văetiși Marian*, magistrat It.-col. *Nicula Ionel*, magistrat It.-col. *Moraru Traian*, magistrat mr. *Nica George*, magistrat col. *Covei Stelea* și magistrat col. *Corbu Ionel*, dar și lucrători ai poliției judiciare - cms. șef *Popa Adrian Victor* și cms. șef *Dinu Ion* nu ar fi administrat în mod legal probatoriul necesar soluționării dosarului penal nr. 340/P/2014, săvârșind mai multe infracțiuni de fals intelectual și abuz în serviciu, persoana vătămată fiind totodată nemulțumită atât de soluția de netrimiteră în judecată dispusă în această cauză penală, cât și de cele adoptate ca urmare a exercitării căilor de atac împotriva acestei soluții.

Prin ordonanța din data de 05.09.2018 a *Parchetului Militar de pe lângă Curtea Militară de Apel București* s-a dispus declinarea competenței de soluționare în favoarea *Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Structura Centrală*, structură la care dosarul a fost înregistrat la data de 24.09.2018 sub numărul 2998/D/P/2018. Soluția de declinare a fost justificată prin aceea că numitul *Avrămuță Cezar-Cătălin* a solicitat efectuarea de cercetări și cu privire la săvârșirea infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat, prev. de art. 367 Cod penal, reținând și aplicarea dispozițiilor art. 309 din Codul penal privind faptele care au produs consecințe deosebit de grave.

Prin ordonanța din data de 23.10.2018 al *Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Secția de Combatere a Infracțiunilor de Terorism și a Criminalității Informatice* s-a dispus declinarea competenței în favoarea *Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție*.

Prin ordonanța din data de 14.02.2020 s-a dispus începerea urmăririi penale „in rem” cu privire la infracțiunea de „abuz în serviciu”, prev. de art. 297 alin. 1 din Codul penal.

2
2
2
Cercetările penale au stabilit că, prin plângerea adresată unității noastre, petentul Avrămuță Cezar-Cătălin solicită cercetarea penală a magistraților militari - judecători și procurori care au efectuat cercetări în dosarul penal cu nr. 340/P/2014, precum și a celor care au soluționat plângerea împotriva soluției procurorului prim-procurorului, dar și a magistratului judecător care a soluționat plângerea împotriva soluției procurorului și a prim-procurorului.

În mod concret, Avrămuță Cezar-Cătălin a formulat o plângere penală, care a fost înregistrată la Parchetului Militar de pe lângă Tribunalul Militar București, în dosarul nr. 340/P/2014, dosar finalizat cu o soluție de clasare, prin ordonanța din 05.06.2018.

Împotriva soluției procurorului, petentul Avrămuță Cezar-Cătălin a formulat plângere la prim-procurorul parchetului, care a fost menținută prin ordonanța nr. 36/II/2/2018 din 19.07.2018 a prim procurorului militar adjunct al Parchetului Militar de pe lângă Tribunalul Militar București.

Împotriva soluției prim-procurorului militar adjunct al Parchetului Militar de pe lângă Tribunalul Militar București, petentul Avrămuță Cezar-Cătălin a formulat plângere la Tribunalul Militar București.

Prin Încheierea finală nr. 159/2018 din 15.11.2018, Tribunalul Militar București a respins plângerea petentului Avrămuță Cezar-Cătălin formulată împotriva soluției de clasare dispusă prin ordonanța din 05.06.2018 în dosarul penal nr. 340/P/2014 al Parchetului Militar de pe lângă Tribunalul Militar București și menținută prin ordonanța nr. 36/II/2/2018 din 19.07.2018 a prim procurorului militar adjunct al Parchetului Militar de pe lângă Tribunalul Militar București.

2
2
2
În afară de cele arătate mai sus, Avrămuță Cezar-Cătălin susține că este nemulțumit și de alte aspecte, dar care nu întrunesc elementele constitutive ale vreunei infracțiuni.

Așa cum este prevăzut în Constituția României și în legile speciale, procurorul nu este abilitat să analizeze și să cerceteze motivele pentru care un judecător administrează sau nu administrează o anumită probă, admite sau respinge o cerere într-un dosar, ori de ce a pronunțat o anumită soluție, iar hotărârile judecătorești pot fi îndreptate doar în căile de atac prevăzute de lege, după care intră în puterea lucrului judecat.

Prin urmare, desființarea soluțiilor dispuse de procuror sau reformarea hotărârilor judecătorești sunt permise numai în cadrul căilor de atac prevăzute de lege, exercitate cu respectarea dispozițiilor legale. Cenzurarea unor hotărâri judecătorești pe calea unei plângeri penale constituie o încălcare a principiului independenței puterii judecătorești consacrat atât în normele interne, cât și în cele internaționale. Facem trimitere în acest sens la dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. d) din Recomandarea nr. (94)12 a Comitetului Miniștrilor către Statele Membre privind independența, eficiența și rolul judecătorilor adoptată de Comitetul de Miniștri din 13 octombrie 1994 la a 518-a reuniune a delegaților miniștrilor, potrivit căroră:

„judecătorii trebuie să fie absolut liberi, să hotărască în condiții imparțiale asupra cauzelor cu care sunt sesizați, în baza convingerilor, a propriilor interpretării, a faptelor și în conformitate cu normele de drept în vigoare”.

Pe de altă parte, conform prevederilor cuprinse în Secția 3 „Statutul procurorilor și garanțiile care le permit să-și exercite funcțiile - 3.1 punctul 33 cu privire la Independența procurorilor așa cum este menționat în documentul intitulat „Carta de la Roma” (Avizul nr. 9 /2014) al Consiliului Consultativ al Procurorilor Europeni (CCPE) în atenția Comitetului Miniștrilor al Consiliului Europei - privind normele și principiile europene referitoare la procurori - Strasbourg, (17 decembrie 2014) arată că „independența procurorilor”, care este esențială pentru statul de drept, trebuie să fie garantată prin lege la nivelul cel mai înalt nivel posibil, într-o manieră similară cu cea a judecătorilor.

De asemenea, soluțiile dispuse de procuror nu pot fi desființate decât în cadrul exercitării căilor de atac, prevăzute în mod expres de prevederile art. 336-340 din Codul de procedură penală.

Exercitarea de către magistrați a atribuțiilor de serviciu în lipsa unor elemente de natură a le pune la îndoială buna credință, care se prezumă până la proba contrară, nu poate constitui temei pentru antrenarea răspunderii penale, iar pentru a fi în prezența unei infracțiuni de abuz în serviciu este necesar să existe o atribuție de serviciu încălcată și prevăzută în legislația primară, după cum rezultă din Decizia Curții Constituționale nr. 405/15.06.2016, însă o atare atribuție nu poate fi confundată cu rezultatul desfășurării activității de jurisdicție, împrejurare care nu intră sub incidența legii penale.

Cu privire la infracțiunile săvârșite de către magistrați, judecători sau procurori, în cursul exercitării atribuțiilor de serviciu, se constată că problematica referitoare la procesul de interpretare aplicare a legii de către procurori sau instanțele judecătorești nu echivalează cu o exercitare abuzivă a atribuțiilor de serviciu în sensul legii penale, eventualele erori putând fi îndreptate în urma exercitării căilor de atac prevăzute de lege în fiecare caz în parte, aceasta fiind și justificarea existenței lor.

În acest context, nemulțumirile părților dintr-un proces cu referire la modul concret de soluționare a cauzei trebuie să îmbrace forma căilor de atac, în limitele recunoscute de lege, neputându-se obține o suplimentare a gradelor de jurisdicție prin promovarea unei plângeri penale împotriva magistratului (magistraților) care au soluționat cauza.

Răspunderea magistraților poate fi pusă în discuție, cu referire la săvârșirea unei infracțiuni, numai în situațiile în care aceștia exercitat funcția cu rea-credință, adică au cunoscut caracterul vădit nelegal al acțiunilor lor, urmărind sau acceptând vătămarea intereselor legale ale unei persoane (respectiv și-au încălcat din culpă îndatoririle de serviciu, în cazul neglijenței în serviciu).

În concluzie, opiniile exprimate de magistrați cu ocazia pronunțării unor soluții nu pot constitui temei pentru tragerea la răspundere penală a acestora, iar în cauză nu rezultă niciun indiciu în legătură cu exercitarea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu de către membrii completelor de judecată, cu consecința prejudicierii intereselor legale ale petentului.

Simpla nemulțumire a unei persoane față de modul de soluționare a cauzei nu reprezintă indicii și cu atât mai puțin probe care să justifice tragerea la răspundere penală a magistraților.

I } Împrejurarea că soluția pronunțată de către magistrați în cadrul atribuțiilor de serviciu este nefavorabilă unei persoane, nu constituie un indiciu care să pună la îndoială modalitatea în care aceștia și-au îndeplinit atribuțiile de serviciu. În ce privește activitatea magistraților, atribuțiile lor de serviciu se circumscriu soluționării cauzelor cu care sunt investiți, respectiv, interpretării aplicării dispozițiilor legale, în acord cu principiile dreptului substanțial ale celui procedural.

de o probă administrată } Din probele administrate nu se poate reține că procurorii și judecătorii reclamați, au acționat cu intenție în ceea ce privește cauzarea unei vătămări a drepturilor sau intereselor legitime ale petentului Avrămuță Cezar-Cătălin, în contextul instrumentării cauzei și al pronunțării soluției contestate de către patent, în condițiile în care soluțiile procurorilor și încheierile judecătorești pronunțate de către instanțele de judecată s-au bazat pe probe legal administrate și a căror interpretare este atributul exclusiv al organelor judiciare și nu al părților implicate în actul de justiție.

De principiu, prin procesarea judiciară a unei plângeri penale nu pot fi cenzurate soluțiile, măsurile, dispuse de magistrați în cauzele instrumentate de ei, indiferent care ar fi natura lor. Cenzurarea unei soluții dispuse de aceștia se poate realiza numai prin exercitarea căilor de atac prevăzute de lege. În caz contrar, se încalcă principiul independenței autorității judecătorești.

Un magistrat nu poate constitui obiectul unei anchete penale cu privire la argumentele și raționamentele logico-juridice pe care și-a întemeiat soluția, măsura, într-o cauză. Atât timp cât nemulțumirea persoanei vătămate se bazează doar pe o înțelegere interesată a faptelor, a normelor de drept material și de procedură ori pe suspiciuni nu se poate reține într-o procedură eminentemente penală - că soluția unui magistrat este abuzivă ori neglijentă.

? } În lipsa unor dovezi de interferență exterioară actului de decizie propriu-zis, un procuror - în cursul unei anchete - nu este îndreptățit să facă aprecieri în legătură cu justetea și fundamentarea premiselor, raționamentelor juridice ori a concluziilor lor formulate de un judecător, de un procuror, în deciziile lui.

o probă } Din probele administrate în prezenta cauză, s-a stabilit cu certitudine că nu există indicii rezonabile cu privire la comiterea infracțiunii pentru a fost formulată plângerea, ori ale altor fapte de natură penală.

repetare } Simpla nemulțumire a unei persoane față de modul de soluționare a cauzei nu reprezintă indicii și cu atât mai puțin probe care să justifice tragerea la răspundere penală a magistraților.

ii } Împrejurarea că soluția pronunțată de către magistrați în cadrul atribuțiilor de serviciu este nefavorabilă unei persoane, nu constituie un indiciu care să pună la îndoială modalitatea în care aceștia și-au îndeplinit atribuțiile de serviciu. În ce privește activitatea magistraților, atribuțiile lor de serviciu se circumscriu soluționării cauzelor cu care sunt investiți, respectiv, interpretării aplicării dispozițiilor legale, în acord cu principiile dreptului substanțial ale celui procedural.

7 cauze?

Așa cum rezultă din cele arătate mai sus, întrucât faptele reclamate nu există, fiind incidente prevederile *art. 16 alin. (1) lit. a Cod proc. pen.*, urmează a se dispune clasarea cauzei.

Pentru aceste motive,

În temeiul art. 315 al. (1) lit. b, al. (2) lit. b, rap. la art. 16 lit. a Cod. proc. pen.,

DISPUN:

I. Clasarea cauzei, cu privire la infracțiunea de „*abuz în serviciu*”, prev. de art. 297 alin. 1 din Codul penal, întrucât faptele nu există.

II. În temeiul art. 275 alin. (5), raportat la art. 275 alin. 3 din Noul Cod penal, cheltuielile judiciare, vor fi suportate de către stat.

III. În temeiul art. 316 alin. (1) din Cod proc. pen., ordonanța se comunică petentului *Avrămuță Cezar-Cătălin*, din str. Aleea Fizicienilor, nr. 19, bl. 2B, sc. 2, ap. 107, Sector 3 București.

PROCUROR,

Sorin Eugen IASINOVSKI

